

Ei vaitekaan

Vaalit ovat sen verran lähellä, että on jo aika paljastaa muutamia tosiasioita. Ehdokkaathan tulevat kiihkoissaan luvanneeksi vaikka mitä ennen vaaleja, mutta tosipaikan tullen ei sitten saada toteutetuksi paljon mitään.

Näin käy tälläkin kerralla, sanokaan minun sanoneen. Kaikki puolueet ovat kilvan julistaneet, että he kun pääsevät valtaan, niin sitten ruvetaan säästämään niin ja näin ja noin. Kansalaisten selkänahasta revitään viimeisetkin riekaleet. Veroja korotetaan tolkkottomasti. Köyhät pannaan kyykkyyn. Herrat sen kun rikastuvat.

Erityisesti lapsiperheitä joudutaan rankaisemaan kovalla kädellä - mitäpä ovat lapsiperheiksi laittautuneet, eihän siihen ole kenelläkään mitään pakkoa nykyisen ehkäisyvalistuksen aikana.

Eläkkeitäkin on uhkailtu leikellä, koska valtion rahat eivät muka riitä. Sairaanhoidajille ei kuulemma ole vara maksaa lisää liksaa. Maajusseilta viedään viimeisetkin tukiaiset. Yritykset tulkoot toimeen omillaan, kun ei ole herra hallituksella rahaa, onpa hallitus kuka tahansa.

Ja noin edelleen, silmäkantamattomiin. Pelkkää itkua ja kurjuutta ja hammastenkiristystä ovat vaaliehdokkaat luvanneet lehdissä ja televisioissa ja radioissa päivä toisensa jälkeen. Se puolue on näyttänyt rohkeimmalta, joka on uskaltanut vääntää esille karmeimmat kansantappolistat.

Vaan katsotaanpa kuinka käy, kun vaaleista päästään. Vanhasta kokemuksesta tiedämme, miten poliitikkojen hurskaiden lupausten käy. Tuskin kuluu viikkoa, kun jo puheita aletaan perua. Hallitusneuvottelujen loppusuoralla säästölistat ovat autuaasti unohtuneet, ja kun hallitus sitten aikanaan nimitetään, se ensi töikseen alkaa järjestää kansalle leipää ja sirkushuveja.

Unohduksen suohon hukkuvat kaikki vaalilupaukset yksi toisensa perään. Ei muisteta pienentää lapsilisiä eikä kurjistaa eläkeläisten asemaa. Korotuksia luultavasti annetaan molemmille.

Yhtäkkiä huomataan rahojen riittävän myös palkkojen maksuun, ja eipä aikaakaan kun maassa vallitsee työvoimapula, vaikka tavoitteeksi oli muka asetettu 200 000 ihmisen työttömyys. Maatalouteen heitetään muutama miljardi lisää tukiaisia, kun yhtäkkiä muistetaan että sehän on kärsinyt EU-ratkaisusta. Kontalleen menneitä yrityksiä autetaan valtion kainalosauvoilla takaisin jaloilleen ja muita köyhiä muistetaan erityistukiaisilla. Tuskinpa edes kuntien valtionavuista mitään leikataan.

Rahapajaa kielletään takomasta kolikoita Malesiaan ja maailman ääriin, ja se komennetaan painamaan kotimaista rahaa täydellä teholla ja neljässä vuorossa. Uudella rahalla maksetaan pois kaikki valtion velat, ja loput jaetaan kansalle ylimääräisinä veronpalautuksina. Puolen vuoden kuluttua maamme on maailman hyvinvoivin maa jossa kaikki asiat ovat parhain päin, ja kansalaiset kehuvat jälleen, kuinka on lottovoitto syntynyt suomalaiseksi.

Kukaan ei silloin enää muista, kuinka vaalien alla puhuttiin muka säästämisestä. Eli se vaalilupauksista.

